

Veci s nízkou hodnotou sporu - Lotyšsko

OBSAH

- 1 Osobitné konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu
 - 1.1 Rozsah konania, hraničná hodnota
 - 1.2 Uplatnenie konania
 - 1.3 Formuláre
 - 1.4 Pomoc
 - 1.5 Pravidlá týkajúce sa získavania dôkazov
 - 1.6 Písomný postup
 - 1.7 Obsah rozsudku
 - 1.8 Náhrada trov
 - 1.9 Možnosť odvolania

1 Osobitné konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu

V Lotyšsku existujú osobitné konania pre veci s nízkou hodnotou sporu, v ktorých ide o uplatnenie nároku na zaplatenie peňažnej sumy alebo zaplatenie dlžného výživného a celková výška sporu nepresahuje 2 100 EUR.

Spory s nízkou hodnotou sú upravené v kapitole 30.³, článkoch 250.¹⁸ – 250.²⁷, a v článku 54.¹, článkoch 449.¹–449.¹² zákona o občianskom súdnom konaní.

1.1 Rozsah konania, hraničná hodnota

Konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa uplatňujú len v prípade nárokov na zaplatenie peňažnej pohľadávky a dlžného výživného (článok 35 odsek 1 body 1 a 3 zákona o občianskom súdnom konaní).

V konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu nesmie celková výška základnej pohľadávky bez príslušenstva, alebo v prípade dlžného výživného celková výška dlžných platieb, prekročiť sumu 2 100 EUR v deň podania návrhu. V prípade výživného sa celková výška platieb uplatňuje na každé dieťa osobitne a celková výška zodpovedá celkovej výške platieb, ktoré sa majú uhradiť v priebehu jedného roka.

Ustanovenia, ktorými sa upravujú veci s nízkou hodnotou sporu v rámci domácej legislatívy, sa neuplatňujú pri konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. [861/2007](#) z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, s výnimkou odvolacích konaní proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa. Uplatňovanie nárokov na zaplatenie výživného v cezhraničných veciach v rámci Európskej únie upravuje nariadenie Rady (ES) č. [4/2009](#) z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti.

Štátny poplatok (*valsts nodeva*), ktorý sa platí za podanie návrhu na začatie konania, predstavuje 15 % z nárokovanej sumy, minimálne však 71,41 EUR. V prípade návrhu na zaplatenie dlžného výživného pre dieťa alebo rodiča, sa štátny poplatok nemusí zaplatiť.

1.2 Uplatnenie konania

Pri rozhodovaní o veciach s nízkou hodnotou sporu dodržiavajú sudy všeobecné súdne postupy s určitými výnimkami stanovenými pre veci s nízkou hodnotou sporu. Súd začína nárok posudzovať na základe podaného písomného návrhu na začatie konania.

Súd sa návrhu nebude venovať, pokiaľ nie je vypracovaný v súlade s článkom 250.²⁰ zákona o občianskom súdnom konaní – t. j. ak navrhovateľ nepoužil vzor pre veci s nízkou hodnotou sporu alebo neuviedol, či chce, aby súd prejednal vec na pojednávaní.

V prípade, že sudca vydá odôvodnené rozhodnutie prerušiť konanie, zašle ho navrhovateľovi a určí lehotu na opravu nedostatkov. Táto lehota nesmie byť kratšia než 20 dní odo dňa odoslania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu sudcu sa možno odvolať do 10 dní, prípadne do 15 dní, pokiaľ má dotknutá osoba miesto pobytu mimo Lotyšska.

1.3 Formuláre

Návrh a pripomienky odporcu sa musia predložiť na formulároch uvedených v nariadení vlády (*Ministru kabinets*) č. 783 z 11. októbra 2011 o formulároch, ktoré sa majú používať vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Prílohy nariadenia obsahujú tieto formuláre:

1. návrh na začatie konania vo veci s nízkou hodnotou sporu o zaplatenie peňažnej pohľadávky;
2. návrh na začatie konania vo veci s nízkou hodnotou sporu o zaplatenie výživného;
3. pripomienky k návrhu na začatie konania vo veci s nízkou hodnotou sporu o zaplatenie peňažnej pohľadávky;
4. pripomienky k návrhu na začatie konania vo veci s nízkou hodnotou sporu o zaplatenie výživného.

Nariadenie je k dispozícii na portáli úradného vestníka právnych predpisov Latvijas Vēstnesis: <http://www.tiesas.lv/>.

Okrem informácií o navrhovateľovi a odporcovi sa musia vo formulári pre veci s nízkou hodnotou sporu uviesť tieto informácie:

1. názov okresného alebo mestského súdu (*rajona (pilsētas) tiesa*), ktorému je návrh určený, pokiaľ sa strany zmluvne nedohodli, že akýkoľvek spor sa bude riešiť na inom mieste, návrh sa musí podať na súde, v ktorého obvode sa nachádza ich ohlásené miesto pobytu (v prípade právnickej osoby v mieste registrovaného sídla, pokiaľ pohľadávka súvisí s činnosťou pobočky alebo agentúry právnickej osoby, môže sa podať v mieste, kde sa daná pobočka alebo agentúra nachádza). Informácie o tom, ktorý súd je vo veci príslušný a má sa preto uviesť vo formulári, možno nájsť na internetovom portáli <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>, v časti *Tiesas (sūdy)*, *Tiesu darbības teritorijas* (miestna príslušnosť súdov).
2. Zástupca navrhovateľa sa uvedie v prípade, ak si navrhovateľ želá, aby jeho záujmy na súde zastupovala iná osoba. Aby mohla iná osoba zastupovať účastníka pred súdom, musí sa preukázať notársky overeným splnomocnením a uviesť túto skutočnosť v stípečku pre dôvod zastupovania. Pokiaľ je zástupcom certifikovaný advokát (*zvērināts advokāts*), musí sa zastupovanie potvrdiť dohodou o zastúpení (*orderis*), a pokiaľ bude advokát konať v mene účastníka konania, musí mať písomné splnomocnenie splnomocniteľa (ktoré v tomto prípade nemusí byť notársky overené).
3. Predmet nároku: vo formulári sa musia uviesť práva a právne vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom, ktoré sú predmetom sporu a ktorých existenciu alebo neexistenciu má súd na návrh navrhovateľa potvrdiť, pričom navrhovateľ tiež súd žiada, aby ochránil jeho práva alebo zákonom chránené záujmy.
4. Spôsob výpočtu nárokovanej sumy: vo formulári pre veci s nízkou hodnotou sporu sa musí uviesť základný dlh, teda výška dlhu bez úrokov a zmluvných pokút, výška akýchkoľvek zmluvných pokút, akékoľvek úroky vyplývajúce zo zmluvy alebo zákona a celková suma všetkých uvedených položiek.
5. Vo formulári by sa mali uviesť skutočnosti, na ktorých navrhovateľ zakladá svoj nárok, a dôkazy na ich preukázanie, ďalej konkrétne ustanovenia zákona, na ktorých sa nárok zakladá, a opatrenie, o ktorého prijatie navrhovateľ súd žiada.
6. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca, alebo navrhovateľ spoločne so zástupcom, pokiaľ to súd požaduje. K návrhu by sa mali priložiť dokumenty preukazujúce splnenie všetkých postupov súvisiacich s predbežným mimosúdnym preskúmaním veci, ktoré sa požadujú podľa zákona, a zdôvodňujúce skutočnosti, na ktorých sa nárok zakladá.

1.4 Pomoc

Zákon o občianskom súdnom konaní neobsahuje žiadne osobitné ustanovenia týkajúce sa právnej pomoci pri veciach s nízkou hodnotou sporu. V prípade veci s nízkou hodnotou sporu môže byť účastník zastupovaný.

Pokiaľ si navrhovateľ želá, aby ho na súde zastupovala iná osoba, a návrh podá zástupca, musí sa v návrhu uviesť meno, priezvisko a osobné identifikačné číslo zástupcu, ako aj jeho adresa na korešpondenciu so súdom, alebo, ak je zástupcom právnická osoba, jej identifikačné číslo a registrované sídlo. Zástupcom v občianskoprávnom konaní môže byť každá fyzická osoba, ktorá dosiahla vek 18 rokov, ktorej nie je ustanovený poručník a ktorej sa netýka žiadne obmedzenie uvedené v článku 84 zákona o občianskom súdnom konaní. Pokiaľ bude v konaní účastníka zastupovať iná osoba, musí ju účastník poveriť zastupovaním prostredníctvom notársky overeného splnomocnenia. Osoba, ktorá má byť zastupovaná, môže na súde ústne splnomocniť inú osobu, aby konala v jej mene. Takéto poverenie sa musí uviesť do zápisnice súdneho pojednávania. Zástupca právnickej osoby musí mať písomné splnomocnenie splnomocniteľa alebo dokumenty potvrdzujúce, že je úradnou osobou, ktorá je oprávnená zastupovať právnickú osobu bez osobitného povolenia. Pokiaľ je zástupca registrovaným advokátom, musí sa zastupovanie potvrdiť dohodou o zastúpení, a pokiaľ bude advokát konať v mene strany, musí mať splnomocnenie splnomocniteľa (ktoré v tomto prípade nemusí byť notársky overené). Ak je osoba zastupovaná, predložia sa súdu potrebné dokumenty podpísané zástupcom konajúcim v jej mene v súlade so splnomocnením.

1.5 Pravidlá týkajúce sa získavania dôkazov

Dokazovanie podlieha všeobecným ustanoveniam zákona o občianskom súdnom konaní. Podľa nich môžu mať dôkazy v konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu podobu vyjadrení účastníkov konania alebo tretích strán, výpovedí svedkov, listinných dôkazov alebo znaleckých posudkov.

1.6 Písomný postup

Sudca začína konanie vo veci s nízkou hodnotou sporu na základe písomného návrhu. Odporcovi sa zašle kópia návrhu, kópie priložených dokumentov a formulár na vyjadrenie sa odporcu: ten je povinný poslať akékoľvek svoje vyjadrenie k návrhu a v lehote 30 dní. Súd tiež odporcu informuje o tom, že neuvedenie žiadneho pripomienok nezabráni vyneseniu rozsudku v danej veci a že odporca môže požiadať o riadne pojednávanie na súde. Súd v zaslaných dokumentoch vysvetlí účastníkom konania ich procesné práva, informuje ich o zložení súdu, ktorý bude prípad posudzovať, a vysvetlí, ako môžu účastníci konania vysloviť námietku voči sudcovi. Zákon o občianskom súdnom konaní priznáva účastníkom konania procesné práva týkajúce sa prípravy veci na súdne konanie, ktoré môžu realizovať najneskôr do siedmich dní pred dátumom, keď sa má o veci rozhodovať.

Odporca môže svoje vyjadrenie predložiť na formulári schválenom vládou. Formulár je jedným z formulárov uvedených v prílohe k nariadeniu vlády č. 783 z 11. októbra 2011 o formulároch, ktoré sa majú používať vo veciach s nízkou hodnotou sporu (formulár je k dispozícii na lotyšskom súdnom portáli: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). Odporca musí vo svojom vyjadrení uviesť nasledujúce informácie:

1. názov súdu, ktorému vyjadrenie predkladá;
2. meno, priezvisko, osobné identifikačné číslo a miesto ohláseného miesta pobytu navrhovateľa, a pokiaľ také neexistuje, miesto jeho skutočného pobytu; v prípade právnickej osoby jej obchodné meno, registračné číslo a registrované sídlo;
3. meno, priezvisko a osobné identifikačné číslo a miesto ohláseného miesta pobytu odporcu spolu so všetkými ďalšími adresami, ktoré odporca uvedie, a pokiaľ také neexistuje, miesto jeho skutočného pobytu; v prípade právnickej osoby jej obchodné meno, identifikačné číslo a registrované sídlo; okrem toho môže odporca uviesť ďalšiu adresu na korešpondenciu so súdom;
4. číslo veci a predmet nároku;
5. či nárok uznáva, a to celý alebo len jeho časť;
6. svoje námietky voči nároku, dôvody a právne ustanovenia, na ktorých tieto námietky zakladá;
7. dôkazy na podporu svojich námietok voči nároku;
8. návrhy na zadováženie dôkazov súdom;
9. či odporca požaduje náhradu súdnych trov;
10. či odporca požaduje náhradu výdavkov súvisiacich s konaním, pričom uvedie ich výšku a priloží dokumenty zdôvodňujúce túto sumu;
11. či odporca požaduje, aby sa prejednála na súdnom pojednávaní;
12. akékoľvek ďalšie okolnosti, ktoré odporca považuje za dôležité pre rozhodovanie vo veci;
13. akékoľvek ďalšie požiadavky;
14. zoznam dokumentov priložených k vyjadreniu;

15. dátum a miesto vypracovania vyjadrenia.

Odporca má právo predložiť protinárok do 30 dní odo dňa, kedy mu bola zaslaný návrh, pokiaľ: 1) je možné vzájomné započítanie nárokov z pôvodného návrhu a protinároku; 2) uznanie protinároku by súdu sčasti alebo v plnej miere znemožnilo uznanie nárokov z pôvodného návrhu; 3) protinárok a pôvodný návrh spolu súvisia a vec možno vyriešiť rýchlejšie a správnejšie, ak sa budú posudzovať spoločne. O veci sa rozhodne v súlade s konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu, pokiaľ je protinárok tiež vecou s nízkou hodnotou sporu, teda aj spor spadá pod povolenú hranicu a je správne formulovaný.

Pokiaľ je sporná suma v protinároku nad hranicou pre veci s nízkou hodnotou sporu alebo ak protinárok nepredstavuje nárok na vymáhanie peňažnej pohľadávky alebo výživného, súd posúdi vec v súlade s riadnym súdnym konaním.

Pokiaľ účastníci konania nepožadujú, aby sa vec prejedнала na súdnom pojednávaní, a súd sa domnieva, že pojednávanie nie je potrebné, o veciach s nízkou hodnotou sporu sa rozhodne v písomnom konaní a strany sú informované v primeranej lehote odo dňa, kedy možno na sekretariáte súdu získať kópiu rozsudku. Tento dátum sa potom považuje za dátum vyhotovenia úplného rozsudku.

Súd vec prejedná na pojednávaní v súlade s riadnym súdnym konaním, ak to požaduje niektorý z účastníkov konania alebo ak sa súd domnieva, že je pojednávanie potrebné.

Pokiaľ nie je miesto pobytu osoby (alebo miesto, v ktorom sa osoba zdržuje) v Lotyšsku známe, doručovanie a vybavovanie súdnych dokumentov sa vykonáva v súlade s medzinárodnými právnymi predpismi, ktorými sa Lotyšsko zaväzuje plniť právne predpisy Európskej únie, a to najmä postupom stanoveným v článku 13 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa **ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu**.

1.7 Obsah rozsudku

Súd vydá rozsudok tak, že bezprostredne po vyhotovení rozsudku vydá kópiu rozsudku pre účastníkov konania.

Kópiu rozsudku možno doručiť poštou alebo, pokiaľ je to možné, iným spôsobom v súlade s postupmi doručovania a vybavovania súdnych dokumentov stanovenými v zákone o občianskom súdnom konaní. Kópia rozsudku sa musí odoslať ihneď po dátume vyhotovenia úplného rozsudku. Dátum prevzatia rozsudku nemá vplyv na lehoty.

Rozsudok vo veciach s nízkou hodnotou sporu musí spĺňať všeobecné ustanovenia zákona o občianskom súdnom konaní.

Rozsudok pozostáva zo štyroch častí:

1. V úvodnej časti sa uvádza, že rozsudok sa vydáva v mene Lotyšskej republiky. Ďalej sa v tejto časti uvádza dátum vydania rozsudku, názov súdu, ktorý rozsudok vydal, zloženie súdu, úradník, ktorý sa zúčastnil zasadnutia súdu, účastníci konania a predmet konania.
2. V deskriptívnej časti sa uvádza nárok predložený navrhovateľom, akýkoľvek protinárok predložený odporcom, všetky predložené námietky a zhrnutie pripomienok predložených účastníkmi konania.
3. V odôvodnení rozsudku sa uvádzajú skutočnosti zistené vo veci, dôkazy, na ktorých sa zistenia súdu zakladajú, a dôvody, pre ktoré sa odmietli niektoré dôkazy. V tejto časti sa tiež uvádzajú právne predpisy a nariadenia, ktoré súd uplatnil, súdne posúdenie skutočností a zistenia súdu týkajúce sa oprávnenosti alebo neoprávnenosti nároku. Pokiaľ odporca uznal nárok v celom rozsahu, v odôvodnení rozsudku sa uvedú len právne predpisy a nariadenia, ktoré súd uplatnil.
4. Vo výrokovej časti sa uvádza, či súd prijal návrh ako celok alebo len jeho časť, alebo ho zamietol ako celok alebo len jeho časť. V tejto časti sa uvádza výrok rozsudku. Tiež sa v nej určuje, kto zaplatí súdne trovy a v akom pomere, lehota na dobrovoľné splnenie rozsudku, lehoty a postupy na odvolanie a dátum vyhotovenia konečného rozsudku.

Účastníci konania sa môžu proti rozsudku vo veci s nízkou hodnotou sporu odvolať na základe akéhokoľvek z dôvodov uvedených v zákone o občianskom súdnom konaní.

1.8 Náhrada trov

Veci s nízkou hodnotou sporu podliehajú všeobecným pravidlám úhrady súdnych trov.

Pri vydaní rozsudku sa účastníkovi konania, ktorý nemal úspech vo veci, nariadi uhradiť všetky súdne trovy účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech. Pokiaľ bol návrh prijatý len čiastočne, odporcovi sa nariadi uhradiť súdne trovy navrhovateľa v pomere k prijatým nárokom a navrhovateľ bude musieť uhradiť súdne trovy odporcu v pomere k zamietnutým nárokom. Nevracia sa štátny poplatok (*valsts nodeva*) za dodatočnú námietku (*blakus sūdžība*) proti rozhodnutiu súdu alebo za návrh na obnovu konania a nové preskúmanie veci v prípade rozsudku pre zmeškanie.

Pokiaľ navrhovateľ vezme návrh späť, musí nahradiť súdne trovy odporcu. V tomto prípade odporca nenahrádza súdne trovy navrhovateľa, ale pokiaľ navrhovateľ vezme žalobu späť z dôvodu, že odporca dobrovoľne uspokojil nárok po predložení návrhu na začatie konania, súd môže na návrh navrhovateľa odporcovi nariadiť, aby uhradil súdne trovy navrhovateľa.

Ak sa o návrhu nebude rozhodovať, môže súd na návrh odporcu nariadiť navrhovateľovi, aby uhradil súdne trovy odporcu.

Pokiaľ je navrhovateľ oslobodený od platenia súdnych, môže sa odporcovi nariadiť, aby súdne trovy zaplatil štátu v pomere zodpovedajúcom časti návrhu, ktorá bola prijatá.

1.9 Možnosť odvolania

Proti rozsudku súdu prvého stupňa možno podať odvolanie (*apelácia*), pokiaľ:

- súd nesprávne uplatnil alebo interpretoval pravidlo hmotného práva, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu v danej veci;
- súd porušil pravidlo procesného práva, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu v danej veci;
- súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne posúdil dôkazy alebo nesprávne právne posúdil okolnosti prípadu, čo viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu v danej veci.

Pokiaľ sa vo veci s nízkou hodnotou sporu rozhodovalo v písomnom konaní, lehota na odvolanie sa proti rozsudku sa začína dňom vyhotovenia rozsudku.

Okrem bodov špecifikovaných v zákone o občianskom súdnom konaní sa v odvolaní, v ktorom sa tvrdí že, rozsudok mal vady, musí uviesť:

- ktoré pravidlo hmotného práva súd prvého stupňa uplatnil alebo interpretoval nesprávne alebo ktoré pravidlo procesného práva porušil, a aký vplyv to malo na rozhodnutie v danej veci;
- ktoré zo skutkových zistení, ku ktorým súd prvého stupňa dospel, sú nesprávne, ktoré dôkazy sa posúdili nesprávne, ako možno preukázať, že právne posúdenie okolností prípadu je nesprávne, a aký vplyv to malo na rozhodnutie v danej veci.

Sudca súdu prvého stupňa rozhodne, či odvolanie spĺňa všetky zákonné predpoklady. Pokiaľ sa v odvolaní nedodržia požiadavky uvedené v zákone o občianskom súdnom konaní alebo sa k nemu nepriložia všetky potrebné kópie, prípadne sa neposkytnú riadne overené preklady odvolania a kópie priložených dokumentov, ak sa to požaduje, sudca stanoví lehotu, do ktorej je potrebné nedostatky napraviť.

Ak sa nedostatky napravia v rámci povolenej lehoty, za dátum podania odvolania sa považuje deň, v ktorý bolo odvolanie podané po prvýkrát. V opačnom prípade sa má za to, že k podaniu odvolania nedošlo a odvolanie sa odošle späť odvolateľovi.

Nepodpísané odvolanie, odvolanie podané osobou, ktorá jeho podaním nebola riadne poverená alebo odvolanie, za ktoré nebol uhradený štátny poplatok, nebude prijaté a odošle sa späť odvolateľovi. Rozhodnutie o zamietnutí odvolania nemožno napadnúť.

Po tom, ako sa sudca odvolacieho súdu presvedčí, že boli splnené predpoklady pre podanie odvolania, rozhodne o začatí konania o odvolaní do 30 dní od prijatia odvolania. V niektorých prípadoch toto rozhodnutie prijímajú spoločne traja sudcovia.

Pokiaľ je prítomný aspoň jeden z možných dôvodov na odvolanie, sudca rozhodne o začatí konania o odvolaní a bezodkladne o tom informuje účastníkov konania, pričom uvedie lehotu na predkladanie písomných vyjadrení.

Ak sa sudca, ktorý bol poverený rozhodovaním o odvolaní, domnieva, že by sa konanie o odvolaní nemalo začať, o veci rozhodne trojčlenný senát.

Pokiaľ aspoň jeden z troch sudcov zastáva názor, že je prítomný aspoň jeden z možných dôvodov na začatie odvolacieho konania, sudcovia rozhodnú o začatí konania o odvolaní a bezodkladne o tom informujú účastníkov konania.

Ak sudcovia jednohlasne zaujmú názor, že nie je prítomný ani jeden z dôvodov na začatie konania o odvolaní, prijímú rozhodnutie o zamietnutí začatia konania o odvolaní a bezodkladne o tom informujú účastníkov konania. Toto rozhodnutie má podobu uznesenia (*rezolúcia*), proti ktorému sa nie je možné odvolať.

Do 20 dní odo dňa, keď odvolací súd informuje účastníkov konania o začatí konania, môžu účastníci konania predložiť písomné vyjadrenia k odvolaniu, pričom poskytnú ich kópie v počte, ktorý zodpovedá počtu účastníkov konania.

Po oznámení o začatí konania o odvolaní má účastník konania 20 dní na to, aby podal protiodvolanie. Pokiaľ súd protiodvolanie prijme, zašle jeho kópie ostatným účastníkom konania.

V prípade vecí s nízkou hodnotou sporu sa o odvolaniach zvyčajne rozhoduje v písomnom konaní. Účastníkom konania sa v primeranej lehote oznámi dátum, keď bude na sekretariáte súdu k dispozícii kópia rozsudku. Strany sú navyše informované o zložení súdu a práve námietky voči sudcovi. Rozsudok sa považuje za vyhotovený v deň, kedy je možné na sekretariáte súdu získať jeho kópiu. O odvolaní vo veci s nízkou hodnotou sporu však možno rozhodnúť aj v rámci súdneho pojednávania, pokiaľ to súd považuje za potrebné.

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je možné podať dovolanie a rozsudok nadobúda právoplatnosť dňom jeho vydania alebo v prípade rozhodovania bez ústneho pojednávania jeho vyhotovenia.

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzí na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Posledná aktualizácia: 07/02/2019